

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

PIRMAS PUSLAPIS

- [Kas? Kur? Kada?](#)
- [Kalendorius](#)
- [Mirties pranešimai](#)
- [Knygnėlis](#)

- [Nuomonės](#)
- [Nuorodos](#)
- [Prenumerata](#)

D. Varnienė: „Sapnavau didelį sapną...“

Danguolė Razutytė-Varnienė Rimo Gedeikos nuotr.

XIII Lietuvių tautinių šokių šventės meno vadovę Danguolę Razutytę-Varnienę užklupau vis dar bandančią priprasti prie normalaus gyvenimo tėkmės: ilgesnių miego valandų, kėlimosi ne su pirmaisais gaidžiais. „Visus metus nemiegojau, kasryt kėliausi 3:33 val. be laikrodžio“, – prisipažino Danguolė, gal todėl, anot jos, ir galva dar svaigsta, bet su džiaugsmu, taip, kaip šokyje „Eisim, sesulės... darbas baigtas!“, su džiaugsmu ir šūksniu „valio!“

Meno vadovės sapnas

„Sapnavau didelį sapną, jame buvo penki svarbiausi dalykai. Galvojau, jei galima būtų pasiekti net pusę to, būčiau be galo laiminga. Dabar visi penki dalykai pasiekti.“ Vienas iš tų penkių dalykų buvo kiek tik įmanoma daugiau sutraukti lietuviško jaunimo, norinčio šokti, neatstumti nė vieno, pritraukti šokėjų ir iš Lietuvos. Tai pavyko — į XIII Lietuvių tautinių šokių šventę susirinko 1,100 šokėjų. Antra, suradus tinkamą salę, rengėjai kartu su meno vadove norėjo išnaudoti visas Galen salės galimybes, ypač kovota už gyvą vaizdą ekranuose, kabančiuose salės viduryje, nors, kaip prisimena D. Varnienė, atrodė, jog finansiškai tai bus neįmanoma įvykdyti. Tačiau rankų rengimo komitetas nenuleido ir atsiradus rėmėjams visa tai pavyko įgyvendinti. Trečia, norėta suderinti geriausią muziką ir šviesas, sugaudyti savanorius ir geriausius padėjėjus. Ir tai pavyko! Ketvirta — neprarasti vilties, kad detalės su skulptūrom, papuošalais sujungs šokius, prajuokins žiūrovą, suteiks daugiau džiaugsmo ir kažko naujo. Atsakymas? Ir tai įvyko. Ir galų gale, penktoji meno vadovės sapno dalis — geriausių padėjėjų paieškos, D. Varnienės teigimu, išsipildė su kaupu. „Turėjau geriausius pasaulio padėjėjus ir mokytojus, taip pat iš savo Los Angeles ‘LB Spindulio’ bei asmeninių pažinčių“, — džiaugėsi ji. Tie savanoriai kasdien su džiaugsmu dirbo ir D. Varnienė jau tada žinojo, kad šventė pasiseks.

Skatino neprarasti vilties

Meno vadovė neslėpė, jog ji niekad nesuabejojo šventės sėkme. „Nuo pirmųjų šventės planavimo žingsnių

žinojau, kad ji bus sėkminga." Kai pirmoje generalinėje repeticijoje susirinko šokėjai, jau tada ji pajuto kažką nuostabaus, jautė, kad iš šokėjų sklido kažkokia „elektra“. „Todėl ir repeticijose, ir šventės metu ne tik atrodžiau, bet ir buvau 'rami'."

D. Varnienė teigė, jog svarbiausias darbas buvo nuveiktas prieš šventę. Todėl generalinių repeticijų metu vyko tik aikštės išbandymas, susipažinimas su šalia šokančiomis grupėmis, o ne klaidų taisymas. Tiesa, klaidos, pamatymas, kas šokėjams sekėsi ir kas ne, jai buvo žinomos iš Los Angeles „Spindulio“ paskutiniųjų repeticijų gegužės mėnesį. Meno vadovė per visus tuos metus stengėsi susirašinėti su grupių mokytojais, teiravosi, ar jiems viskas aišku, ar sklandu. Ir visuomet skatino, net ir mažiausią grupę, nenustoti vilties, kad viskas galų gale bus gerai.

Šventės sėkmės laidas – gera komanda

Gerų žodžių D. Varnienė negailėjo ir savo pasirinktai komandai, bendraminčiams. Žinojo, jog svarbiausias jai žmogus, viso gyvenimo patikimas draugas, brolis Aloyzas Razutis ištesės pažadus dėl technikos. Buvo suburta puiki muzikos komanda: Linas ir Rimas Polikaičiai, Auksuolė Jackūnaitė, šokių programos kūrybinis komitetas, šokių brėžinių ir aikštės padėjėjai: Lidija Ringienė, Tomas Mikuckis, Sigita Barysienė. Vadovai, kurie jau mintinai žinojo bendrai išdirbtus brėžinius, su visu būriu padėjėjų. Prisidėjo ir „LB Spindulio“ mokytojai, kurie dirbdami su savo grupėmis išmėgino apskaičiavimus ir tikrino, ar pasiseks išmokyti tai per 9 mėnesių repeticijas. Linas ir

Regina Polikaičiai, Tauras ir Viktorija Radveniai, Daina Žemaitaitytė, Rita Žukienė, Danutė Augutė Scola – visi išvardyti asmenys kartu dirba metų metus, šoka nuo vaikystės (šoko D. Varnienės mamos Onos Razutienės laikais), o dabar patys vadovauja ir moko jaunimą lietuvių tautinio šokio.

„Kiekvienas sutiko pasiimti dalį naštos ir spręsti problemas bendradarbiaujant. Mes niekad nesipykome, nesėkmes išgyvenom kartu, svarstėme, kaip geriau suderinti veiksmus ir darbus.“

XIII Lietuvių tautinių šokių šventės vadovė sakė, jog ji nebūtų buvusi patenkinta, jei

būtų nepamėginusi įgyvendinti sukurti

skulptūrų: gaidį, ožį, rugio bobą, puodą ir ugnies katilą. Nors nebuvo lengva, surado, kas tą galėtų padaryti: Stasį Pinkį, Eriką Petraitį, GIRO menininkus (Gintaras Jocius ir Rolandas Kiaulevičius) ir kitus.

Nesibaigiantis padėjėjų sąrašas

Nors šiais paskutiniais metais ir siautė audros Los Angeles parapijos gyvenime, įvyko pasikeitimai Los Angeles Lietuvių Bendruomenės vadovybėje, netikėtai mirė svarbus asmuo, nei meno vadovė, nei jos komanda nenustojo vilties. Atsirado gerų rėmėjų, geradarių ir nuoširdžių savanorių. Žinoma, į pagalbą atėjo ir puikus šventės rengimo komiteto (Jurgio Jogos, Danguolės Navickienės, Rimo Stočkaus, Donato Empakerio) vadovavimas. Didelė padėka skiriama Dainai Kasputienei, Linui Butkui, Vaidai Mikuckienei, Rasai Matulaitytei-Hendrickson, Vilijai Gulbinaitei-Joyce, Kastyčiui Norvaišai, Kristinai Dudor – nesibaigiantį sąrašą tęsė D. Varnienė. „Niekas neatsisakė padėti, atvirksčiai, matydami, koks reikalas buvo, skatino ir kitus prisidėti.“ Šventės rengėjams pavyko į Los Angeles, į California šilumą atsikviesti ir tris įvairaus lygio ir patyrimo grupes iš Lietuvos: iš Panevėžio „Grandinėle“, iš Neringos „Kalnapušė“ ir iš Vilniaus „Sugrįžę“. Iš Lietuvos atvyko ir garbingų svečių: delegacija iš LLKC – direktorius Saulius Liausa, choreografijos skyriaus direktorė Snieguolė Einikytė, choreografės – Laimutė Kisielienė, Birutė Brazdžiūtė, Ilona Baltikauskaitė, Živilė Adomaitienė, TMIDo atstovė Jolanta Narkevičienė. Svečiams buvo sudaryta proga ne tik drauge pašokti, bet ir susipažinti ir padraugauti kartu. D. Varnienė dėkoja Vaidai Mikuckienei, Undinei Petručienei, Audrai Narbutienei, Auriui Jarašūnui, Linai Ruplėnienie, Rimui ir Rūtai Mulokams, Jūratei ir Juozui Venckams. Meno vadovė tikisi, jog šios šventės metu naujai užmegztos draugystės atneš gerų vaisių, kad išėivija ir toliau bendradarbiaus su Lietuva. Ir tikrai važiuosime į Lietuvos renginius, – pridūrė ji.

Šventė – saldainis!

Šventės vaisiai, anot D. Varnienės, lengvai nusakomi: gražiausi prisiminimai, šypsenos, patenkinti šokėjų veidai. Juk šokis „Malūnas“ suko įsuko 1,000 šokėjų! „Jaučiu, kad kiekvienas šokėjas surado savo California lietuvišką 'aukso gabalėlį' su šiluma ir saule. Mūsų šventė buvo tikras saldainis!“ Jai pačiai maloniausia buvo po šventės būti sustabdytai nepažįstamų žmonių, kurie dėkojo, sakydami, kad jiems buvo labai labai gera. Meno vadovė dėkoja visiems už apsilankymą, išstvermę ir darbą. O tėvelių ji prašo ir toliau teikti savo vaikams tą patį džiaugsmą, kurį jie patys yra patyrę. „Negailėkime savo mažųjų, nebijokime juos šokdinti nuo pirmųjų jų

vaikščiojimo dienų!”

Parengė **Dalia Cidzikaitė**

Draugas / 4545 W. 63rd St. / Chicago, IL 60629-5589

Tel: 773-585-9500 / Fax: 773-585-8284 / E-mail: administracija@draugas.org

Site design: [Kevin J. Elliott](#)